

De Kartini-prijs *van de stad Den Haag*

Juryrapport

De gemeente Den Haag heeft in 2007 de Kartiniprijs in het leven geroepen om met deze prijs de gelijkwaardige positie en participatie van mannen en vrouwen te stimuleren. De prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan initiatieven die navolging verdienen en die bijdragen aan positieve beeldvorming. Iedere vrouw, man, groep of organisatie ongeacht leeftijd, kleur of achtergrond, die op inspirerende wijze laat zien wat emancipatie in de hedendaagse Haagse samenleving betekent, kan voor deze prijs in aanmerking komen.

De prijs is vernoemd naar Raden Adjeng Kartini, geboren in 1879, in het toenmalige Nederlands Indië. Als dochter van een Javaans regent verzette ze zich van jongs af aan tegen de traditionele normen en waarden die zij voor meisjes als onderdrukkend ervoer. Ook tegenwoordig wordt zij, zowel in Indonesië als daarbuiten, nog steeds gezien als een belangrijke inspiratiebron.

Zij is uiteraard niet de enige belangrijke voorvechtster geweest voor vrouwenrechten. Evenals Betsy Perk, Mina Kruseman, Aletta Jacobs, Wilhelmina Drucker en Roosje Vos was Kartini in haar tijd een baanbrekster voor de vrouwenbeweging. Als Javaans aristocrate in een niet-westerse cultuur heeft zij bijgedragen aan de multi-culturele vrouwenbeweging. Zo tilde zij de vrouwenstrijd boven Europees niveau. Met haar duidelijke stellingname voor onderwijs en geestelijke ontwikkeling als universeel recht - dus ook voor vrouwen! – is Kartini juist in onze tijd nog verrassend actueel.

Dit jaar heeft de jury 22 voordrachten voor zowel personen als organisaties kritisch bestudeerd en doorgesproken. De jury bedankt iedereen die de moeite heeft genomen om de vaak prachtig opgestelde voordrachten in te sturen.

Na zorgvuldige beraadslaging heeft de jury de volgende personen voor de Kartiniprijs 2014 genomineerd: mevrouw Karin Nederpelt, de heer Ben Lachhab en de heer Radjesh Madarie.

Een korte impressie van hun staat van dienst en de reden waarom zij tot de genomineerden behoren:

Karin Blankenstein

In 2008 richtte Karin Blankenstein de John Blankenstein Foundation op. Hiermee wil ze bereiken dat het gedachtegoed van haar broer, de scheidsrechter en homoactivist John Blankenstein, behouden blijft. Met het werk van deze stichting maakt Karin Blankenstein homoseksualiteit bespreekbaar binnen de sport in het algemeen en voetbal in het bijzonder, zowel in Den Haag als daarbuiten. Zo heeft zij bij de KNVB voor elkaar gekregen dat aandacht voor homoseksualiteit in het opleidingsprogramma zal worden meegenomen. Zij heeft daarmee een groot taboe binnen de sportwereld helpen doorbreken.

De stichting richt zich met haar activiteiten en voorlichtingscampagnes vooral op jongeren, een doelgroep die vatbaar is voor groepsdruk en meepraten. Deze werkwijze is zeer betekenisvol en van grote toekomstige waarde voor het emancipatieproces van de LHTB gemeenschap in Nederland.

Door haar contacten in de voetbalwereld en de liefde van haar broer voor ADO Den Haag, legde Karin al snel contact met deze voetbalclub met als doel via de stichting 'ADO in de Maatschappij' homoacceptatie bespreekbaar te maken in de voetbalwereld. Met haar enthousiasme, betrokkenheid en vermogen om verbinding te maken, wist ze ADO in beweging te krijgen om het gedachtegoed van de John Blankenstein Foundation breed uit te dragen.

Dat zij als vrouw, met name in de voetbalwereld – een bij uitstek door mannen gedomineerd terrein - de emancipatieboodschap op strategisch juiste momenten en plaatsen zeer succesvol uitdraagt, maakt haar tot een rolmodel van formaat.

Ben Lachhab

Ben Lachhab is als manager bij Resto van Harte en vele andere projecten een belangrijke bindende factor voor kwetsbare mensen in Den Haag en elders in Nederland. Niet alleen Resto van Harte, maar vooral de persoon Ben weet mensen met elkaar te verbinden. Vrouwen, kinderen en ouderen zijn daarbij zijn belangrijkste doelgroep. Emancipatie door verbinding, dat is wat hij voor elkaar krijgt in de wijken. Dat doet hij niet alleen in zijn professionele leven als manager; óók als buurtbewoner bevordert hij de contacten tussen mensen en draagt hij op die manier zijn steentje bij.

Zijn absolute kracht is dat hij zich kan inleven in de kwetsbare Haagse burger waardoor hij gemakkelijk mensen bij elkaar kan brengen. Door zijn eigen migrantenaankomst, weet hij welke moeilijkheden dit met zich meebrengt, maar tegelijkertijd ook welke kansen dit kan creëren. Deze ervaring zet hij volop in in de stad.

Vermeldenswaardig is zijn succesvolle initiatief om het Kinderresto Van Harte in de Schilderswijk op te starten. Het is een belangrijke integratieplek in de wijk gebleken. Een ander voorbeeld van zijn werk, is dat hij in de Week van de Liefde op een goede manier aandacht heeft weten te vestigen op het feit dat het niet in alle culturen zo vanzelfsprekend is dat echtparen in het openbaar genegenheid en liefde voor elkaar tonen. Dat heeft hij op een laagdrempelige manier toch voor elkaar gekregen door echtparen in een buurthuis een romantisch etentje aan te bieden.

Met de organisatie van het Vader en Kind koken in Vadercentrum Adam, waarbij vaders direct op hun rol als opvoeder worden aangesproken, geeft Ben Lachhab op een creatieve manier vorm aan het gedachtegoed van de Kartiniprijs: de bevordering van de gelijkwaardige positie en participatie van mannen en vrouwen.

Radjesh Madarie

Radjesh is vrijwilliger in hart en nieren en is bij verschillende organisaties actief of actief geweest. Hij is een rolmodel voor de migranten LHBT-gemeenschap in Den Haag. Door middel van vrijwilligerswerk en als belangenbehartiger werkt hij al vele jaren belangeloos - niet alleen aan de emancipatie van homoseksuelen - maar ook aan activiteiten die bijdragen aan de emancipatie van vrouwen. Zijn eigen achtergrond verschaft hem een ingang in de Hindostaanse gemeenschap, waarbinnen hij zich dan ook op alle mogelijke manieren inzet voor de positieverbetering en ondersteuning van vrouwen uit deze groep. Ook mannen weet hij hierbij te betrekken. Op die manier is hij actief om verstoorde relaties, waar vaak de vrouwen het slachtoffer van zijn, weer te herstellen.

Hij vraagt om tolerantie, wederzijds begrip en respect. Hij spreekt zich uit tijdens conferenties, op de radio, in tijdschriften en vraagt organisaties om vaker 'vrouwenemancipatie' op de agenda te zetten. Hij doet dat niet alleen als pleitbezorger die burgermeesters bij de les houdt, hij schuwt ook een brief aan de koning niet. Moet hij voor het goede doel concreet en praktisch de handen uit de mouwen steken dan is hij bijvoorbeeld evengoed goed bereid om af te wassen. Hij heeft geen pretenties.

Momenteel is Radjesh onder meer vrijwilliger bij Stichting Rainbow Den Haag. Stichting Rainbow werkt vooral aan de acceptatie van homoseksualiteit in migrantenkringen.

Homoseksualiteit blijft voor veel mensen een onderwerp dat lastig bespreekbaar is. Dit geldt ook voor migrantengemeenschappen, zodat veel LHTB gedwongen zijn tot geheimhouding. Radjesh kiest bewust niet voor een dubbelleven, maar komt openlijk uit voor zijn geaardheid en neemt daarmee eveneens bewust persoonlijke risico's.

Uiteraard is het lastig om uit zulke bijzondere genomineerden een winnaar te kiezen, maar na een gedegen afweging is de jury toch tot een besluit kunnen komen.

Nooit eerder heeft een man, als persoon, de Kartiniprijs gewonnen, en nooit eerder is de Kartiniprijs uitgereikt aan iemand die de homo-emancipatie hoog in het vaandel heeft staan. Dit gegeven, maar bovenal zijn verdiensten als vrijwilliger en belangenbehartiger én zijn betrokkenheid bij vrouwenemancipatie, is voor de jury een reden geweest om de Kartiniprijs 2014 toe te kennen aan

Radjesh Madarie

Wij wensen hem als winnaar en ambassadeur van de Kartiniprijs 2014 veel succes bij zijn toekomstige activiteiten.

Den Haag, 8 maart 2014

De jury van de Kartiniprijs 2014

Isabelle Brinkman (voorzitter), *presentatrice, Media Coach/ Omroep West en Radio West*

Anette van Schaik, *functionaris Gezondheidsbevordering GGD*

Bilal Sahin, *participatie medewerker, coördinator Vadercentrum Adam, Stichting MOOI*

Conny van den Berg, *beleidsadviseur Zebra*

Nermin Altintas, *directeur Stichting Yasmin*